

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/359/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216212594
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1216212594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobkyne: P. I., L.. XX.X.XXXX, R.O. XXXX/XX, J., zastúpená splnomocneným zástupcom C.. B. Ž.W., L.. XX.XX.XXXX, P. XXXX/XA, Q. N., proti žalovanému: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov - Dom na Exnárovej ulici č. 17 a 19, Exnárova 3129/19, Bratislava, IČO: 31 819 222, o určenie neplatnosti hlasovania, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30. marca 2017 č.k. 12C 120/2016-113 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacej časti o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne v časti, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 06.07.2016 v dome na R. A. Č.. XX S. XX E. J., vo zvyšku žalobu zastavil a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa okrem vyššie uvedeného určenia domáhala aj určenia, že bola porušená zákonom stanovená procedúra pri prijímaní rozhodnutí na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 6.7.2016, že obsah rozhodnutí zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 6.7.2016 nevykazuje znaky správnosti a aby súd prvej inštancie prikázal zrušenie Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov - K. na R. A. Č. XX S. XX, D. D. R. XXX XX J. - O. z dôvodu, že predseda spoločenstva koná v mene spoločenstva v rozpore so zákonom. Skutkovo žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že dňa 6.7.2016 sa uskutočnila schôdza vlastníkov v dome, pričom program na pozvánke nezodpovedal tomu, čo predseda spoločenstva na schôdzi prezentoval a čo bolo na valnom zhromaždení schválené. Na schôdzi bolo prítomných 15 vlastníkov z celkového počtu 64 vlastníkov v dome. Počet vlastníkov prítomných na schôdzi nespĺňal podmienky takzvanej kvalifikovanej väčšiny, na základe ktorej by bolo možné prijímať právoplatné rozhodnutia. V pôvodnej žalobe žalobkyňa žalovala žalovaného 1/ Všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, tvoriacich zhromaždenie v bytovom dome na R. A. Č.. XX S. XX, J., okrem vlastníka bytu č. XX, podľa LV č. XXXX. Svojím podaním zo dňa 07.09.2016 vzala čiastočne svoju žalobu späť a predmetom sporu zostalo určenie neplatnosti hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov proti označenému žalovanému.

3. Žalovaný Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť majúc za to, že žalobkyňa neuviedla žiadne právne a relevantné tvrdenia, ktorými by spochybnila alebo vyvrátila jeho obranu o nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore. Dôvodil tým, že nie je nositeľom danej hmotnoprávnej povinnosti.

4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol právne ju posúdiac podľa ust. § 14 ods. 1 prvá veta, ods. 4 prvá veta, zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 6 ods. 1, 2 uvedeného zákona a § 8 ods. 1, 5 zákona uvedeného zákona, keď zhrnul, že žalobkyňa sa žalobou domáha určenia, že hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 6.7.2016 je neplatné. Konštatoval, že podľa žalobkyne sa dňa 6.7.2016 uskutočnila schôdza vlastníkov v dome, pričom program na pozvánke nezodpovedal tomu, čo predseda spoločenstva na schôdzi prezentoval a čo bolo na valnom zhromaždení schválené. Na schôdzi bolo prítomných 15 vlastníkov z celkového počtu 64 vlastníkov v dome. Počet vlastníkov prítomných na schôdzi nespĺňal podmienky takzvanej kvalifikovanej väčšiny, na základe ktorej by bolo možné prijímať právoplatné rozhodnutia. Podľa žalobkyne žalovaný subjekt - Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov - K. na R. A. Č.. XX S. XX, D. D.K. R. XXXX/XX, J., nesie zodpovednosť za dodržanie zákonného postupu pri hlasovaní, výsledky hlasovania a ich vyhodnotenie a táto zodpovednosť vyplýva z postavenia a funkcie orgánov spoločenstva. Vyhodnotil však, že žalobkyňa neuviedla žiadne právne relevantné tvrdenia, ktorými by spochybnila alebo vyvrátila obranu žalovaného, že tento nie je v tomto konaní pasívne legitímovaný.

5. Zaujal názor, že vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania (aktuálne strany sporu) v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo k neúspechu v konaní. Subjekt, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. Za vecnú legitímáciu aktívnu alebo pasívnu vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumel oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva, keď vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Za vecnú legitímáciu označil stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden z účastníkov Občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti a je teda pasívne vecne legitímovaný.

6. Vyslovil, že spoločenstvo síce združuje a zastupuje všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ide však o samostatný právny subjekt, majúci vlastnú právnu subjektivitu, ale aj samostatnú procesnú spôsobilosť. Ide teda vždy o subjekt odlišný od ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, pričom tvorcom prejavu vôle, ktorá sa transformuje do podoby uznesení prijatých na schôdzach vlastníkov bytov a nebytových priestorov a do rozhodnutí prijatých písomným hlasovaním sú samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov prítomní na schôdzi, preto podľa súdu prvej inštancie len oni môžu byť žalovanými subjektmi v spore podľa ustanovenia § 14 odsek 4, 6 Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keďže len ich rozhodnutie vykonané hlasovaním ich právne zaväzuje a iba z toho im vyplývajú práva a povinnosti.

7. Súd prvej inštancie nemal žiadnych pochyb, že žalovaná strana v tomto konaní nie je pasívne legitímovaná a nie je teda splnená procesná podmienka, ktorú vyžaduje zákon, keď platná právna úprava neumožňuje iné, ako žalobu podanú voči žalovanému zamietnuť.

8. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/195/2013, kde sa okrem iného uvádza, že: „Prvostupňový súd správne dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v žalobe označeného žalovaného. Žalovaný nie je vlastníkom bytu ani nebytového priestoru v bytovom dome, je iba správcom bytového domu a na písomnom hlasovaní sa aktívne nezúčastnil. Z ustanovenia § 14 odsek 4 (s účinnosťou od 01.10.2014, odsek 8) Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších právnych predpisov vyplýva, že prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo sa obrátiť do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby súd vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká“. Z uvedeného dospel k záveru, že prehlasovaný

vlastník nemá svoju žalobu smerovať voči správcovi domu, ale proti tým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí žalobkyňu prehlasovali.

9. Z dokladov tvoriacich súčasť súdneho spisu mal za zrejmé, že sa žalobkyňa nezúčastnila schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorá sa konala dňa 06.07.2016. Na tejto schôdzi sa namiesto žalobkyne zúčastnila jej zástupkyňa pani C.. B. Ž., ktorá však nepredložila originál splnomocnenia tak, ako to vyžaduje zákon. Túto skutočnosť mal za preukázanú i zo Zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktoré sa konalo dňa 06.07.2016. Právne posúdil, že zástupkyňa žalobkyne pani C.. B. Ž. nespĺnila zákonom vyžadovanú zákonnú podmienku uvedenú v § 14 odsek 6 citovaného zákona, ktorá hovorí, že splnomocnená osoba sa originálom splnomocnenia preukazuje na začiatku schôdze vlastníkov rade alebo zástupcovi vlastníkov, alebo na požiadanie aj vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome.

10. V zmysle uvedených skutočností sa potom nezaoberal otázkou splnenia podmienok hlasovania a ani otázkou naliehavého právneho záujmu v meritnom konaní, nevykonal ďalšie dokazovanie a žalobu v znení po čiastočnom späťvzati ako nedôvodnú zamietol. Keďže zo strany žalobkyne došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby voči všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov, tvoriacich zhromaždenie v bytovom dome na R. A. Č.. XX S. XX, J., v tejto časti konanie zastavil. Za dôvod pre zamietnutie žaloby označil stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého označený účastník (strana sporu) musí byť subjektom práva, ktoré sú predmetom súdneho konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (v sporových konaniach) ide o vecnú legitímáciu, keď nedostatok vecnej legitímácie pasívnej teda znamená, že označený žalovaný v spore nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Žalobu žalobkyne zamietol, keďže dospel k záveru, že nepreukázala dôvodnosť ani opodstatnenosť svojho nároku voči žalovanému.

11. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 odsek 1 CSP. Úspešnému žalovanému však náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu trov konania neuplatnil.

12. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho zamietajúcej časti podala riadne a včas prostredníctvom svojej zástupkyne odvolanie žalobkyňa a žiadala ho v tejto časti zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkla súdu prvej inštancie, že sa vecnou legitímáciou v spore zaoberal bez vecného prejednaní veci. Zhrnula dôvody, pre ktoré štatutárny zástupca žalovaného konal podľa nej v rozpore so zákonom a poukázala na rozhodovaciu prax súdov SR, podporujúcu podľa nej právny názor o pasívnej legitímácii žalovaného v konaní. Uviedla, že schôdze vlastníkov bytov sa zúčastnila jej splnomocnená zástupkyňa, ktorá predložila originál splnomocnenia v zmysle ust. § 14 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. Vytkla súdu prvej inštancie, že sa stotožnil so lžou žalovaného a že sa nezaoberal nezákonnosťou Zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov, ktorá je podľa nej neúplná, je na nej sfaľovaný podpis a nespĺňa aj ďalšie náležitosti požadované zákonom.

13. Žalovaný vo svojej odvolacej replike realizovanej písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 07.08.2017 žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vyjadril názor, že žalovaným subjektom v danom konaní majú byť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, keď obdobný názor vyslovil aj Ústavný súd SR (IV. ÚS 194/2012). Mal za to, že spoločenstvo môže vykonávať len činnosti vymedzené zákonom, preto nie je pasívne legitimovaný v konaní o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov na základe iniciatívy prehlasovaného vlastníka. Taktiež poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR s týmto právnym posúdením danej problematiky.

14. Žalobkyňa v písomnej odvolacej duplike doručenej súdu prvej inštancie dňa 04.09.2017 opätovne vyjadrila názor o existencii pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore a poukázala na súdne rozhodnutia vyslovujúce podľa nej tento právny názor.

15. Ďalšie písomné podania v rámci odvolacieho konania podané neboli.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a § 381 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne proti zamietajúcej časti

rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie zistil pre účely rozhodnutia vo veci skutkový stav dostatočne pre možnosť rozhodnutia vo veci z hľadiska skutočností potrebných pre právne posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania v danej veci správne zhodnotil a na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za vyčerpávajúce a stotožňuje sa s ním (§ 387 ods. 22 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti nároku žalobkyne proti žalovanému z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore.

17. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí, ak podá žalobu alebo aby bola proti nemu podaná žaloba. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, alebo či takýmto účastníkom hmotnoprávneho vzťahu je žalovaný. Ide o posúdenie tzv. vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) v spore. Nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti, kto má byť účastníkom nejakého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či je jeho účastníkom objektívne. Nedostatok aktívnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, jeho nositeľom nie je. O nedostatok pasívnej legitímácie ide vtedy, ak za žalovaného označený subjekt nie je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotnoprávneho predpisu. Ide teda o stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý konajúci súd posudzuje ex offa. Dôsledkom zistenia nedostatku aktívnej alebo pasívnej legitímácie v spore je zamietnutie žaloby bez potreby jej vecného prejednanie (t.j. bez vykonania dôkazov).

18. Predmetom posudzovaného súdneho konania je nárok prehlasovaného vlastníka bytu alebo nebytového priestoru podľa ust. § 14a ods. 8 (predtým odsek 4) Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „ZoVB“), v ktorom podľa povahy veci ide o nútené procesné spoločenstvo nerozlučných spoločníkov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v zmysle ust. § 77 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 78 ods. 1 CSP. O nerozlučné spoločenstvo ide všade tam, kde sa účinok a dôsledok rozsudku bude vzťahovať na všetkých spoločníkov, t.j. účastníkov hmotnoprávneho úkonu, ktorého platnosť sa napáda, teda tam, kde podľa hmotného práva ide o právo alebo povinnosť nedeliteľnej povahy. V týchto prípadoch je potrebné vydať jediný rozsudok ohľadne všetkých spoločníkov. Jedná sa o vymedzený okruh osôb, ktorým v konkrétnom konaní prináleží tzv. vecná legitímácia. V zmysle ust. § 78 ods. 2 CSP potom ide o prípad, kedy osobitný právny predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. V danom prípade žalobkyňa ako „dominus litis“ za žalovaného označila Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, t. j. právnickú osobu so samostatnou právnou subjektivitou, pričom ide o subjekt odlišný od jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

19. Z dikcie súdom prvej inštancie citovaných právnych ustanovení je zrejmé, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že „vecou“ v zmysle citovaného ustanovenia sa rozumie prijaté rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, s ktorého obsahom a záverom je prehlasovaný vlastník nespokojný, resp. neplatnosť hlasovania, ktorým bolo rozhodnutie časti vlastníkov prijaté. Vec sa teda rozhodne dotýka všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, z ktorého dôvodu všetci títo vlastníci tvoria procesné spoločenstvo ohľadom daného nároku prehlasovaného vlastníka a sú v danom konaní pasívne legitimovaní a žalobkyňou označený žalovaný má oprávnenie ich v konaní iba zastupovať, resp. konať v ich mene a na ich účet. Uvedený právny názor je odobrený aj Ústavným súdom SR (IV. ÚS 194/2012) a opierajú sa oň aj súdy všetkých inštancií SR (napr. 6Cdo 133/2018 z 23.04.278019). Vo vyššie uvedenom uznesení ústavný súd zdôraznil, že na relevantných hlasovaniach rozhodujú vlastníci bytov a nebytových priestorov a prijaté rozhodnutie je ich rozhodnutím. Spoločenstvo nerozhoduje písomným hlasovaním v zmysle ust. § 14 ZoVB. Ak má byť určená neplatnosť hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, musia sa i podľa uvedeného uznesenia ÚS SR konania zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. V prípade, ak účastníkmi konania (aktuálne stranami sporu) nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by malo byť v konaní vydané, by nemohlo byť záväzná aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli účastníkmi konania (§ 228 ods. 1 CSP).

20. Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo 133/2018 má v otázke pasívnej legitímácie v takýchto sporoch pomerne jasno aj dostupná odborná literatúra, podľa ktorej „hoci spoločenstvo z povahy veci združuje a

zastupuje všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ide o samostatný právny subjekt majúci nielen vlastnú právnu subjektivitu, ale aj samostatnú procesnú spôsobilosť. Ide teda vždy o subjekt odlišný od ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Z tohto dôvodu musí byť podaná žaloba podľa ust. § 14 ods. 4 Zákona č. 182/1993 Z.z., resp. ods. 8, smerujúca proti spoločenstvu vlastníkov súdom nevyhnutne zamietnutá pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Tvorcom prejavu vôle, ktorý sa transformuje do podoby uznesení prijatých na schôdzach vlastníkov, sú totiž samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov prítomní na schôdzi alebo zhromaždení vlastníkov. Len oni teda môžu byť žalovanými subjektmi v spore podľa uvedeného zákona, lebo len ich rozhodnutia právne zaväzujú, t.j. vyplývajú z nich práva a povinnosti (Q. I., N. T., E. C.: Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Komentár. C.H.Beck, s.r.o., Praha, 2012, s.895).

21. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobkyne za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacej časti o nároku žalovaného na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní, ktorý mu však nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).